

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 28. avgusta.

Nedavno čitali smo v nemških listih odlomke iz dnevnika Crispijevega. Crispi takrat še ni bil minister, ampak le agent Mazzinijev in je kot tak v raznih metamorfozah, vsekdar pa preskrbljen s pristnim angleškim popotnim listom ter obrit, pristrižen in našemarjen, da ga ni bilo poznati, obiskaval razna pomorska mesta italijanska, da bi v njih organizoval ustanek. V jako samohvalno pisanim dnevniku mnogo govori o bombah in bodalcih, s katerimi bi se bil imel izpodmakniti kralja Bombe trohljivi prestol, a Crispijeve bombe se neso nikdar razletele in bodalca ostala so lepo v nožnicah, in ko je položaj na otoku Sicilijskem postal opasnejši, odkuril jo je zarotnik Crispi v Pirej ter ondu čakal, kdaj bode kaša zavrela.

Kakor se nam Crispi v rečenem dnevniku predstavlja le kot zarotnik, nikakor pa ne kot mož dejanja, tak je tudi še dan danes. Nikjer kake velike poteze, nikjer nobenega odločnega čina, vedno se le ukvarja z malenkostmi. Mej take malenkosti prištevamo tudi njegovo potovanje v novodobni Delfi, v Friedrichsrub. Zdi se nam, da so ruski listi pravo pogodili s svojo trditvijo, da je Crispi samo zaradi tega tako brzo sopihal k železnemu kancelarju, ker so dogodki v Afriki preveč omajali njegovega kabineta stalšče in vzbudili po vsem apeninskem polotoku veliko nevoljo. Dogovori z Bismarckom, skrivnostni ali pa tudi ne, naj bi zopet osvežili usehlo njegovo popularnost in rojake njegove zazibali v veselo nado, da se je v Friedrichsrub skoval načrt, kako bi Italija zopet kje ugrabila kak plen.

Mi bi mislili, da je potovanje Crispijevo bilo isto tako brez posibnega uspeha, kakor sestanek v Peterburgu. Veliko govorjenja in pisarenja, dejanskih posledic pa jako malo. Sicer je nenadni ukaz, da ima italijansko brodovje takoj odpluti v Sredozemskega morja vzhodno polovico, zares napravil nekoliko prahu, a par dni pozneje začeli so že italijanski listi zatrjevati na vsa usta, da vse to nema resnobnega pomena, da se bode brodovje po končanih vajah zopet povrnilo v svoje navadne postaje.

Politiki italijanski nedostaje odločnosti, resnega pravca, a postala je nekako pustolovska. Ko so jej 1881. in 1882. leta Francozi takorekoč pred nosom pograbili Tunis, premišljala je dolgo, kje bi na dru-

gej strani dobila odškodnino. Nesrečna želja po kolonijskem posestvu gnala jo je v Rudeče morje, kjer je 1885. l. v zapuščenem Masavi razvila prapor svoj. Masava, „kraj nesrečnega imena“ stal jo je mnogo novcev in krvi, poraz Dogalski sedaj pa še poraz pri Seganeiti pa tudi nesta povišala vere v njeno vojaško sposobnost. Zaradi teh neuspehov postala je Italija nekako nervozna in tej nervoznosti sme se pripisovati, da se je v Crispijevi noti na ministra Gobleta pogrešala običajna uljudnost in da se je že skoro mislilo, da bode pusta Masava prouzročila resen spor mej Italijo in Francijo.

A Masava je preoddaljena, preneznatna, da bi se zasedi nje začela vojna, zato je Goblet na noto razmerno mirno odgovoril in vročkrvnega Crispija zavrnil s tem, da ima glede Masave Turčija glavno besedo, ž njo naj torej prične peresni boj.

Prepir o Masavi je s tem odpravljen, ali vsaj odložen, nasprotstvo mej Italijo in Francijo pa ne. Obestranski interesi z Sredozemskim morji ne dopuščajo, da bi se mirno poravnali in demonska roka, ki meša karte evropske, dobro skrbi, da je nasprotje vedno hujske, da sta sosedni romanski državi prišli že tako daleč, da sta skoro ob istem času obe mobilizovali močen oddelek svojega vojnega brodovja.

Mobilizacija je sicer namenjena, kakor se od obeh strani zatrjuje, večdnevni vajam, a ta izgovor vendar ne more zakrivati velike napetosti, ki je nastala na obeh straneh in katera utegne pri prvi priliki z vso silo bruhniti na dan. Glede točnosti so Francozi tudi pri tej priliki pokazali, da daleč nadkriljujejo Italijane. V treh urah bile so vse rezervne oklopnice pripravljene na odhod ter so odplule iz Toulona, Italijanom pa se je pripetila nezgoda, da se je jedna njih ogromnih oklopnice, popolnoma nova „Italia“ takoj po odhodu iz Napolja tako pohabila, da je morala nazaj in da dvajset dni ne bode za službo.

Da se je kaj tacega baš „Italii“ dogodilo, utegnili bi se tolmačiti kot „malum omen“, da pa sami ne zaupajo veliko svoji sili na morji, pokazali so pred par meseci, ko se jih je polotil strah, da bi Francozi utegnili planiti nad Spezzio in ugrabiti ter odpeljati jim vse vojno brodovje. Samosvesti Italijani torej nimajo posebne, zaradi tega ni pri-

čakovati ozbiljnih korakov, dokler kdo drugi ne da dogovorjenega znamenja, na katero Italijani zavratno preže.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. avgusta.

Finančni minister Dunajevski silil bode **državni zbor**, da reši budget še pred božičem. Druge manj nujne stvari, se bodo obravnavale po božiči. Budgetna debata po tem takem ne bode dolga, kar je tudi prav, kar se navadno tedaj le stare fraze mlatijo. Na pritožbe poslancev se itak vlada ne ozira.

„Pester Lloyd“ je objavil članek o političnem položaju na **Českem** in pravi, da Staročehi igrajo obžalovanja vredno ulogo. Ker sami vedo, da so vse dosegli, ne morejo lahko od vlade zahtevati novih koncesij. Radi bi se zadovoljili s tem, kar so dosedaj priborili, da bi Mladočehi jim ne grenili življenja, jih črnili pri narodu ter jih tako spravljali ob popularnost, upliv in slavo. Odločneje in odkritosrčneje je postopanje Mladočehov, toda jih vendar ni resne zmatrati. Kričé samo, ne grizejo pa ne. To je poslanec Engel priznal v javnem shodu. Ta stranka ima dovolj frivolnosti, političen faktor pa ni. Pisava tega Budimpeštanskega lista pač ni laskavo za češke politike in je kaj dober odgovor na razna češka laskanja Madjarjem.

Vnanje države.

Madjarski listi trdijo, da bi se **srbska** kraljica rada sporazumela s kraljem, pa se kralj nikakor neče. Kralj nikakor več ne prepusti sina kraljici. Kraljevo postopanje odobrava vsa dežela. Da poročilom madjarskih listov ni verjeti, imamo dovolj skušenj. Dobro se še spominjamo, da je nek Budimpeštanski list trdil, da se bode pravda o ločitvi kraljevega zakona rešila v treh dneh, sedaj je pa že minulo toliko tednov, pa še vendar ni stvar rešena.

Po novejših poročilih se je **bolgarskej** vladi posrečilo ugnati roparje, posebno v obližji Sofije jih ni več čutiti. Strogo postopanje, zlasti smrtno kazni, so jih oplašile, posebno pa še to je mnogo pripomoglo, da so ostavili deželo, ker jim nečejo plačati nobene odkupnine več, če koga ujamejo. Seveda oficijozna poročila položaj tudi nekoliko lepše rišejo, nego je v resnici.

S posebno slastjo rišejo nemški listi vesti o panslavističnem gibanju. Nedavno je „Pester Lloyd“ objavil dopis iz Belega grada, v katerem je trdil, da so panslavistični rovarji hoteli spuntati Bosno in Hercegovino, Srbijo in Bolgarijo. Sedaj pa objavlja

LISTEK.

Slike kazaške.

Iz kazaškega praznoverstva.

Česki napisal E. Jelínek; poslovenil Podvidovski. (Dalje.)

Mej tem je šel pop mimu naji, ali Semen se še vedno ni hotel ganiti z mesta.

„Koga čakaš, molodec?“ vprašal sem nepotrebnó, dobro vedoč, kaj je Semen oplašilo.

„To je bil pop!“ reče Semen in udahne tem besedam strašilno sumnjo. „To ne bode srečna pot, na katerej je naji prvi srečal pop...“

„No, ali naj se morda vrneva?“

Semen je pomenljivo zmajal glavo.

„Ali, ali, molodec,“ karal sem ga za trenotek, „saj vender nesi baba in veruješ vraže. To ne bi bilo Kazaško...“

Semen neprijetno vzbujen ni odgovoril mojim besedam. Molče je zmajal glavo, kakor bi hotel reči, da že „sluša“, in je spustil konjema uzdo. In z nova sva se peljala po stepnej megli.

Usodne vraže! Vsa Ukrajina je ž njimi pre-

prežena in samo ljudstvo služi jim navedé ter prenaša neredko težko njih breme. Po stoletji utvrjene vraže vlečejo na se rod za rod, in gotovo mine še mnogo desetletij, predno bo Ukrajina oproščena vraž, oslobodjena tudi onega strahu, kateri lega na njo le vsled slučajnih dogodkov scela nejasnih okolnosti. Ko o jutro ustaja, gleda Kazak skrbno, kdo ga prvi sreča na poti; posluša, kolikrat petelin zapoje, pazi, kaj vidi na jezeru ali potoku — in od tega je zavisna i usoda njegova i volja vsega dne. Srečati zjutraj popa, to ti je toliko, kakor nesreča; zato pljuni in vrni se!

Ali midva se nisva vrnila, in kar je huje, jaz nesem niti pljunil.

Semen se je zamislil in ni popeval ukrajinskih pesnij, katerih sem bil vedno tako željen.

Mrzka reč!

Toda čim bolj je bil Semen tih in zamišljen, tem ostreje spodbadal je konje v diru. Konečno sem ga moral pozvati na počasnejo vožnjo — in če bi bil konje gotovo upehal. Ali to je pomoglo le za trenotek; za hip nastala je zopet vožnja za stavo. Na Semen je legala nekaka mračna slutnja rastoča z vsako novo pedjo zemlje, s katero sva se bližala

zadneperskemu zatošju, v katerem je — kakor sem že včeraj izvedel — cvetela Semenova Halka. Bil sem si v svesti, da se po Semenovej glavi v divjem vrtinci pode misli, kako pač najde svojo Halko.

„Le mene, molodec, ne izgubi!“ zaklical sem zopet za trenotek, hoteč vsaj na ta način po prijateljski zadržati besni dir. Ali za Semen je ni bilo nobene besede; gnal je konje, kakor bi mene ne čul. Nič več ni vedel za me, vedel je le za svojo Halko in premišljal o tem, kaj usodnega ga čaka v Novemdvoru.

Jako sva neprimerno hitro predirjala skoro 20 vrst. Preletevši nisko dolino bila sva nanagloma na samem bregu Dneprovem. Tam je Semen moral ustaviti, in prej, nego sem se mogel razgledati, zazviznil tako pretresljivo, da so se mi ušesne mreke skoro pretresle.

Stoprv sedaj sem spoznal, da sva na konci svojega potovanja. Na nasprotnem bregu v ne posebnj oddaljenosti bila je mala vasica brez cerkve. Panski dvor svetil se je prijazno izmed gostega drevja, katero je s svojimi vrhovi segalo do celo strehe. (Dalje prih.)

nek Dunajski list podobno poročilo tudi iz Belega grada. Ta dopisnik vé povedati, da so ob Kijevskih slavnostih hoteli panslavisti podnetiti velik ustanek na Balkanu. Že nekaj mesecev začeli so delovati iz Belega grada, da spuntajo Bosno in Hercegovino, Bolgarijo in Makedonijo. Padec radikalne vlade v Srbiji je pa močno motil njih priprave. Kristić ni hotel trpeti, da bi bil Beligrad ali pa Niš kako zbiralnice za ustaše in iztirali so agitatorje, bolgarske in bosenske begune, katerih se je bilo v Srbiji precej nabralo, iz dežele. Iztiranci so dobili ruske potne liste in denar od ruskega zastopnika v Belem gradu in odpotovali so v Rumunijo. Nekateri, mej njimi Bošnjak Kočević in bivši avstrijski poročnik Spoljarič, odšli so že poprej v Severno Makedonijo, da bi tam podkurili ustanek. Tja je prišlo čez Carigrad in Solun več ruskih častnikov, ki so bili tudi iztirani iz Srbije. Zbralo se je bilo več Črnogorcev in ustaja bi se bila imela kmalu začeti. Turška oblastva so se pa uprla tem rovanjem in mohamedansko prebivalstvo jo je podpiralo, da so iztirali panslavistične agitatorje in Črnogorce. Agitatorji so se potem razkropili. Nekateri so šli v Solun, drugi v Rumunijo in sedaj čakajo nove priložnosti, da napravijo ustajo.

Italijanski ministerski predsednik se je že vrnil v Italijo in je v Monzi poročal kralju o uspehu svojega potovanja. Kaj je bilo povod njegovemu potovanju v Nemčijo, se za gotovo še ne vé. Najbrž samo napeti odnosi s Francijo zaradi Masave. Ta spor se bode pa baje kmalu kako poravnal. V Parizu baje ne mislijo dolgo baviti se s to zadevo. Francoska vlada bode najbrž stvar pustila v miru, naj le Turčija sama brani pravice svoje. Francija je le hotela toliko pokazati, da bode podpirala Turčijo, če hoče kaj storiti v tej zadevi. Če se pa Turki in Italijani sporazumejo, tudi Francozi ne bodo ugovarjali, ker Masava pač vojne ni vredna.

Dopisi.

Iz Planine 27. avgusta [Izv. dop.] Učiteljski kurz na Grmu pri Rudolfovem končal se je 25. t. m. z ustno preskušnjo. Deželni odbor kranjski delegoval je k izpitu dež. sodnije svetnika g. Deva iz Rudolfovega. Preskušnjo delalo nas je vseh 14 učiteljev iz nastopnih predmetov: sadjarstvo, trtoraja, kletarstvo, predaval g. vodja Rihard Dolenc, gnojjarstvo, živinoreje in pridelovanje krme, predaval je pristav g. Rohrman. Namen mojega dopisa ni na drobno razpravljati koristi navedenih strok za našega kmeta, marveč namen moj je, vsem prebivalcem Kranjske ta izvrstni zavod najtopleje priporočati. Kako moremo to storiti, pripovedovala sta nam gospod svetnik Dev in g. Dolenc namreč: da skrbimo, da bo zavod imel dovolj poštenih pridnih kmetijskih slušateljev učencev, torej takih, kateri bodo pridobile vede obračali v svoj in dežele korist. In kdo more tukaj več storiti nego učitelj? On ima otroke več let sleherni dan pred očmi, on pozna njihovo duševno zmožnost, on vidi je razvijati se, on lahko presoja, kaj naj si izvoli dečko, da si bode vsaj kruh lahko pošteno prisluževal in ob enem koristil s svojim vzgledom tovarišem kmetom. Kolikokrat se pripeti, da oče ali mati povpraša učitelja, kaj da misli, da bo iz fanta, da ne ustraši se stroškov, ako si je v svesti, da iz njega kaj postane. Če boš kmetu svetoval, naj se deček rokodelstva uči, se ti bo precej popraskal za ušesi in dejal, kaj pa bo z mojim domovanjem? Tukaj je priložnost možu svetovati, ga nagovarjati, da naj svojega dečka da učiti, kako se umno gospodari in obdeluje zemljo. Smelo trdim, da imajo navadni ljudje premalo pojma, kaj umno gospodarstvo premore, to prepričali smo se vsi učitelji v teku treh tednov na zavodu v Grmu. Gotovo kmet ne bo mogel z vsemi pripomočki, ki so dandanes v podobi dobrih kmetijskih strojev na razpolaganje, si dela in trpljenje prikrajšati, a približno vendar nekaj. In če kmet pride do prepričanja, da se stroji ceneje in hitreje dela, je že mnogo pridobljenega. Mi učitelji, ki smo se na Grmu izbornega teoretičnega in praktičnega nauka udeleževali, bomo gotovo skrbeli zato, da to porabimo kolikor mogoče v prid našemu zanemarjenemu kmetijstvu. Da bomo tej nalogi tudi ustreči mogli, pokazal je naš izpit, ker smo ga vsi odlično prestali. K temu pripomogla sta gg. vodja Dolenc in pristav Rohrman. Zato naj bodeta prepričana oba gospoda učitelja, da bomo nauke praktično uporabljali in si besede g. vodje pri odhodu, naj zavoda ne zabimo, zapomnili. Ne bomo zavoda zabili, tudi gospodov učiteljev ne. Vi gospodi tovariši pa, ki se pouka na Grmu niste se udeležili, storite to v svoj prid in v prid našega milega naroda kmetiskega, žal vam ne bode.

Iz Št. Lamberta 26. avgusta [Izv. dopis.] Naši štajerski, primorski in koroški narodni sotrpini

nam čisto zavidajo, češ, kako máno uživamo gledé narodne, jezikovne ravnopravnosti. Po krivem! Res, da so nam vrgli nekoliko drobiža, za kar vlado čisto dvigamo v deveta nebesa, ker je bila tako blagosklona, da nam je račila dovoliti, kar nam po ustavnih, človeških pravicah in po zdrave pameti zahtevah ni mogla kratiti. Ako pa komu pri nas ni po vseči vzveličavna švabščina, brez katere naj se po merodajnih krogov mnenji nihče ne drzne prestopiti praga svojega doma in katera jedina je dostojna, da sme brez ponižanja teči izpod kakega c. kr. uradnika peresa, kdor je torej drugega mnenja, ta je kmalu razupit kot naroden nemirnež, rusk ogledub. „Ein ganzer Russe“, rekli bi Zagorski tal mudovci in njihovi krščanski čestilci, hoteč ujeti kak prijazen smebljaj izpod njihovega krivega nosa.

Doslej se ni še proglasila nemščina za državni jezik in se nikoli ne bode, in vender stoje nekatera okrajna glavarstva na stališči, da smejo z vsemi uradi občevati v nemščini, akopram se ti uradi temu po pravici upirajo.

Župnijski urad Št. Lamberški uraduje izključno le v slovenskem jeziku, ker v župniji ni nijednega Nemca. Na trde uradne besede nemške, kakor mi je gosp. župnik sam kazal, opozoril je tukajšnji župnijski urad, odgovarjaje sl. okr. glavarstvu, prijazno naj se sl. okr. glavarstvo na to ozira ter naj mu v bodoče dopisuje v župnijskega urada službenem slovenskem jeziku. A odgovor bi je tak:

Welters beehre ich mich mitzutheilen, dass ich und zwar mit Rücksicht auf die Gleichberechtigung der beiden Landessprachen an coordinirte Behörden und Aemter ausschliesslich in deutscher Sprache schreibe, dass es aber natürlich jederman freisteht seine Antworten oder sonstige Eingaben an die meiner Leitung anvertraute Bezirkshauptmannschaft auch in slovenischer Sprache, welche mit der deutschen gleichwertig behandelt wird, zu erstatten.

Littai, am 24. August 1888.

Der k. k. Bezirkshauptmann
Grill. m. p.

Iz Kamnika 26. avgusta. [Praznovanje 40 letnice dne 18. in 19. avgusta.] Tudi naše mesto ne gleda od strani in ne drži rok križem. Naše mesto je delalo in še danes dela za spomin vladarjev. Voda, bistra voda tekla bode po železnih ceveh po mesteci našem in kazala poznim rodovom: to je delo v spomin milemu vladarju Franu Jožefu I. Vodovod bode stal mnogo, toda nič nas ne plaši, saj naše mestece ni tako ubogo, da bi kaj tacega ne pretrpelo. — Slavili smo pa tudi mi namreč: posamična društva v zvezi z drugimi to slavno leto. Združili so se: Mestna občina, meščanska korporacija, čitalnica, Lira, ognjegasci in veteranci. Dne 18. t. m. zvečer naznanil nam je pok topiča z Malega grada: Razsvetlite mesto! In v tem hipu svetilo se je mesto v ognji luči! Godba veterancev, pri katerej zadnji čas opazujemo velik napredek, svirala je po mestu, in na stotine ljudij ogledovalo si je mesto. Ko se je godba z baklonosci ustavila pred poslopjem, kjer stanuje okrajnega glavarstva vodja, zapoje „Lira“ F. S. Vilharjevo kantato. Godba zasvira himno in iz tisoč grl po končanej himni zaori „živio! Na glavnem trgu se utrne iskra in iz te male iskre zasveti se krasen ognjemet iz njega pa divno blišči „Slava Franc Jožefu I.“

Drugo jutro nas zbude naši neumorni godci na vse zgodaj, opominjajoč nas na preslavni dan. Iz vsake hiše plapolajo cesarske in narodne zastave, topiči pokajo, vse mesto je v najlepšem krasu, vso praznično. Napovedali so nam pohod ognjegasci iz Gorenjega grada in „Slavec“ iz Ljubljane. Za vsprejem teh društev delalo se je že prej tri dni nepretrgoma. Pri mostu čez Bistrico pričakovali smo Gorenjegradske ognjegasce. Napis na slavaloku: „Združimo se“ klical jim je nasproti in „Na zdravje“ jih je pri slovesu pozdravljaj. Ob 8. uri se zbero društva s svojimi zastavami, mej temi tudi 14 mladeničev in 24 deklet v narodni noši (s 300 letno mestno zastavo) v prekrasnih, dragocenih avbah in pečah lepih svilnatih krilih in s srebrnimi sklepanci, z godbo veterancev na čelu proti slavaloku. Ognjegasci Gorenjegradske sami lepi, krepki možaki, pravi korenjaški Slovenci bili so najprvo pozdravljeni po županu, a naši ognjegasci, dika naših društev, poklonili so bratom iz Štajerske trak z napisom: „Požarna bramba Kamniška 19. avgusta 1888“, katerega je privezala domača dekle Marija Čebulova

v zvezi z dvema dekletoma s prisrčnim nagovorom. Naudušenim, lepo donečim. iz prs vrliga rodoljub njega dekleta govorjenim besedam, sledili so pozdravi množice. A naša dekleta se brzo zasučejo in odičijo ognjegasce Gorenjegradske z lepimi šopki, a tudi iz hiš usipale so nežne roke šopke na nje. Godba zasvira, in odrine jo ta celi trop proti hiši županovi, kjer so se gostje okrepčali.

Po malem odpočitku odrinemo vsi sedaj s petimi zastavami na drugi konec mesta vsprejemat druge goste. Že ob 1/9. uri dobili smo brzjav, da nam mili „Slavec“ pripelje nad 40 pevcev. Čakali nismo dolgo. Župan stopi mej goste in jih v ime mesta srčno pozdravi. Iz vrste deklet, ki so tu vse prišle, stopijo tri. Domača dekle Barbka Medvedova pozdravi v imenu društev „Čitalnica“ in „Lira“ došle „Slavec“. Krasne besede govorjene z gorkim poudarkom je končala kazaje na slavalok: „Slavčev glas, domovju kras“. Privezala je trak z napisom: „Vrlemu Slavcu, Čitalnica in „Lira“ 19./8. 1888“. Predsednik „Slavec“ g. Sakser se lepo zahvali na lepem vsprejemu. Ob deseti uri bila je sv. maša z asistenco. Pevci na koru peli so lepo; žal, da latinski. Po maši defilovala so vsa društva pred vodjo okrajnega glavarstva in drugimi dostojanstveniki. Po defilovanju predstavljale so se korporacije in društva, ter v lepih besedah izraževale udanost do preuzvišenega cesarja. Gospod vodja želel je govoriti tudi mladeniče in dekleta v narodnih nošah, da naj pridejo od vsacih po dva. Tudi ti so mu izrazili svojo gorke čute, poudarjajoč, da se so oblekli zato, da svetu pokažejo, kako se je narod naš pred 40 leti v obče nosil in kako se danes nosi. Srečni časi so bili pač to, ko se je večina ljudi oblačila v svilo in zlatom vezane obleke. Gospod vodja rekel je mladeničem in dekletam, da so oni kras in največja zanimivost današnje slavnosti. Slava in čast njim! Na to so nesli zastavonosci vse zastave v mestno dvorano, godba pa je zasvirala himno. Gostje zbrali so se pri županu, kjer se bili jako dobro pogoščeni. Okolu 4. ure popoldne so z zastavami odšla vsa društva na slavnostni prostor „h Krištofu“. Pod lepim slavalokom, mej govori, krasnim petjem „Slavec“ in mešanim zborom „Lira“ bi bila zabava, da bi jo bili vsi veseli, da bi bila postrežba boljša, kar pa seveda ni lahka stvar, ker je bilo na slavnostnem prostoru nad 1000 ljudij. Mej došlimi gosti videli smo gospoda notarja Janko Krsnika, sodnika Polca, direktorja Šumana in več hrvatskih odličnjakov, kakor senjskega škofa Pasiloviča, dr. Bujanoviča, dr. Bauera, dr. Markoviča, našega rojaka prof. Stareta, zastopnika bralnega društva Mengeškega gosp. Antona Koblarja, podstarosta Sokola Srečko Nolijs itd. Govor dr. Samca bil je naudahren poln domovinskega ognja, poln zlatih besedij, a tudi [zato napravil učinek, kakoršnega more učiniti in pridobiti le dr. Samec pri nas. Krasni ognjemeti razsvitljevali so nam prostor in vzbujevali v nas začudenje. Pozno v noč smo se razšli, pozdravljajoč goste in jim želeč srečno pot, z nadejo, da se kmalu zopet snidemo, kakor bratje, jednega roda sinovi, ki nam vsem srce gorko bije za dom in milega carja.

Iz Trebnjega 22. avgusta. [Izvirni dopis.] Tudi mi Trebanjci nečemo zaostati, tudi mi smo dne 22. avgusta pokazali, kako udani smo naše vladarske hiši. Že predvečer začela se je slovesnost s tem, da sta bili vasi Trebnje in Stari trg do najubornejše kočje popolnoma razsvetljeni, in v nekaterih hišah smo opazili tudi primerne „transparente“, tako na šoli, c. kr. žandarmerijski postaji in drugod. Požarna bramba napravila je sijajno baklado. Ob osmi uri zvečer zagromeli so na bližnjem holmci topiči. in mej tem stopalo je požarno društvo z godbo na čelu s svetilnicami od šole proti zapadnemu koncu vasi, od tam vrnivši se, ustavili so se baklaši pri stanovanju gospoda c. kr. okrajnega sodnika ter tam zapoje pevci cesarsko himno, katere sledijo mnogobrojni „živio“, in še dve drugi narodei pesni. Od tod premikala se je baklada proti Staremu trgu in od tam zopet nazaj proti gradu, kjer so c. kr. uradi, tudi tu so zapeli pevci cesarsko himno in dve drugi narodni pesni ier nazaj grede pri dekaniji tudi dve narodni pesni.

Dne 22. avgusta je bila ob 9. uri slovesna sv. maša z asistenco, katere so se udeležili vsi c. kr. uradniki, šolska mladina, vsa odlična gospoda in mnogobrojno občinstvo. Pri maši so pevci zapeli cesarsko himno in zahvalno pesen; po sv. maši pa je bil slovesen sklep šolskega leta.

Popoludne ob 3. uri zbrala se je šolska mladina, požarna bramba in drugo ljudstvo pred šolskim poslopjem, od koder je bil odhod na slavnostni prostor z godbo na čelu. Prišedši tjakaj, zapela je šolska mladina cesarsko himno, za katero so sledili mnogobrojni „živio“-klici ter potem še druge pesni, deklamacije in četrt ure trajajoči slavnostni govor nekega učenca. Človek, kateri bi bil videl število otrok, število družega odličnega in priprostega ljudstva, mislil bi bil, da je nemogoče, da bi se vse pogostilo; ali radodarnost šolskih dobrotnikov skrbela je, da ničesar ni manjkalo, in da so še celo taki dobili svoj delež, na katere se še poprej računilo ni. Nikdo pa naj ne misli, da bi se bilo samo za jed in pijačo skrbelo, tudi za darila revnej šolske mladine ni bilo pozabljeno, kajti graščakinja gospa Gressel in njeni omoženi hčeri ter gospa njene sosa gosp. stotnika Gressel preskrbele so več kot 50 dobitkov in darov pri različnih otroških igrah. Najlepše pa je bilo videti te gospe, gospo sodnikovo in druge ter gospodične, ko so stregle z lastno roko šolske mladine. Tako prijetne in vesele veselice še ni bilo pri nas. Mnogo napitnic se je vršilo na svetlega cesarja, graščinske in drugo gospodo, na c. kr. okrajnega sodnika, kateri je bil tako rekoč začetnik in duša te veselice, na čestito duhovščino in druge dobrotnike šolske mladine; in da ni nas dež razpodil, ko je solnce še zatonovalo, gotovo bi bili še pozno v noč na slavnostnem prostoru ostali; a kljub temu je trajala veselica še pozno v noč, če ne na prostem, pa v prostorih gostilne „Pri lipi“.

Iz Kroke 25. avgusta. [Izv. dop.] V „Slovenskem Narodu“ št. 191 priobčen je bil dopis, s kojim dopisnik opisuje slavnost štiridesetletnice dne 18. t. m. Bodi mi dovoljeno, da tudi jaz dvojak vrstic dodam in rečem dopis popolnim.

Gosp. Schuller spominja se v svoji napitnici rajnega prebлага dobrotnika g. Jan. Šolarja, c. kr. deželnega šol. nadzornika, kateri je podaril Kropi svojo hišo z vrtom, v kateri je sedaj krasno šolsko poslopje; potem nazdravi še drugim prijateljem in dobrotnikom šole in občine, a v prvi vrsti g. okr. glavarju Gozaniju in ces. svetniku Murniku.

Dalje treba omeniti, da ima šolska zastava, ki se je ta dan blagoslovila, krasne trobojne trakove z napisom: „1888 v proslavo 40letnega vladanja cesarja Fran Jozeфа I.“, katere so omislili tukajšnji fantje in dekleta.

Mej šolsko mladino razdelilo se je 100 izvodov knjižice: „Cesar Franc Jožef I. 1848—1888“, in 30 komadov „spomenice“ (podobe presvetlega cesarja in cesarice), katere jej je oskrbel krajni šolski svet.

Domače stvari.

— (Za deželni zbor kranjski) pripravlja deželni odbor razne predloge, od katerih omenjamo: Zakon o cestah, zakon o škodah po divjačini, zakon o zvišanju donoskov od zapuščin k normalno-šolskemu zakladu, statut in program deželne šole na Grmu, poročilo zastran ohranitve Kranjskega gimnazija, statut o hiralniških ustanovah v proslavo štiridesetletnice cesarjevega vladanja, poročilo o izvršitvi zdravstvenega zakona za Kranjsko, poročilo o deželni bolnici, predlog zastran zgradbe gledališča, predlog o novi organizaciji deželnih uradov, poročilo o trtni uši, predlog o nakupu 300 izstisov knjige „Vrtnarstvo“ za ljudske šole. Razen tega bodo že v prvi seji predložen računski zaključki in proračuni raznih zakladov.

— (Deželni zbor štajerski) otvoril je včeraj deželni glavar, grof Wurmbrand, z govorom, v katerem je omenjal raznih predlog: konvertovanje zemljišno-odveznega dolga, uravnanje zdravstvenih razmer in oskrbovanja ubogih, priklade na pivo in žganje, načrt zakona ob učiteljskem mirovninskem zakladu in ob učiteljev vojaški dolžnosti. Deželni glavar naznanjal je nadalje, da je železnica Vordernberg—Eisenerz zagotovljena ter napoveduje deželnega odbora predlog, naj se povodom štiridesetletnice cesarjeve napravi ustanova za gluho-neme, z imenom Fran Josipova ustanova. Mej predlogami so razna poročila, predlogi in prošnje, ki pridejo o svojem času na vrsto.

— (Slovenskega društva) zborovanje pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah dne 26. t. m. obneslo se je sijajno. Poslanca dr. Radaja in dr. Gregorja vsprejela deputacija z godbo pred trgov. Poročala sta podrobno o deželnem in državnem zboru. Izrekla se njima je zahvala in popolno zaupanje,

zlasti odobraval so uzroke, zaradi katerih je dr. Gregorec krenil lastno pot in z živio-klici pritrjevali obljubivšemu, da se bode potegoval za versko in narodno ljudsko šolo. Ljudij bilo je okoli 200. Tudi deželni g. dr. Jurtela bil je navzoč.

— (Umrl) je včeraj na svojem domu v Središči pravnik IV. leta. Fran Sajnkovič t. č. podpredsednik akademičnega društva „Triglava“ v Gradci. Vsem, ki so poznali pokojnika, ostala bodeta gotovo v dobrem spominu njegov čisti značaj in ljubeznivost njegova. Bil je darovit dijak in vrl narodnjak. Ves čas njegovega bivanja v Gradci bila je osoda tesno spojena z akad. društvom „Triglavo“ kateremu je bil bodisi kot odbornik, bodisi kot pevodja zavest do zadnjega izdiha. Lahka mu zemljica!

— (V Ljubljani) umrl je včeraj v 89. letu dobe svoje g. Fran Slovša, bivši mesarski mojster, oče mesarskega mojstra Frana Slovše, posestnika na Poljanski cesti št. 41.

— (K petindvajsetletnici „Sokola“.) Vse one čast. p. n. dame in gospe, kateri se mislijo banketa udeležiti, opozarjamo slednjič, da je čas za oglašanje samo do sobote. Oglašila vsprejema g. H. Turk na Glavnem trgu. Na vse kasneje došla prijavljanja se ne bode oziralo.

— (Tatje) ulomili so preteklo noč na Doljem Rožniku. Nabrali so si nekoliko svinjine, salam in drugih jedil, imeli so že pripravljen ključ in posodo, da bi obiskali še klet, kar se služkinja zbudi in je preplaši, da so s svojim plenom pobegnili.

— (Porod na potu.) Neka ženska porodila je na potu v Latermannovem drevoredu tik železniške proge danes ob 3/4 8. uri zjutraj. Prenesli so jo v deželno bolnico.

— (Nezgoda na lovu.) V soboto zvečer šel je g. dr. Josip Kočev ar, mestni zdravnik v Celji, z lovcem Škoficem proti Žalcu na lov na jarebice. Škofic šel je večkrat naprej, gledat, kje je kaj jarebic, dr. Kočev ar pa za njim. Dospevši do Lave, sproži se zdajci dr. Kočev arjeva puška in ves strel zadene lovca v hrbet, da se je mrtev zgrudil na tla. Prestrašeni zdravnik, ki mu ni mogel več pomagati, šel je naravnost v Celje k sodišču, kjer se je sam ovađil. Lovca Škofic zapustil je ženo in čvetero nepreskrbljenih otrok.

— (Živinski semenj na Teharjih) pri Celji bil je jako živahen. Mesarji pokupili o z ozirom na velike vojaške vaje skoro vso prignano govejo živino.

— (Iz Konjic) se nam piše, da bode vinska letina letos zopet neugodna. Smod (palež) in toča poškodovala sta vinograde, da ne bo veliko pridelka in tudi ne posebno dobrega.

— (Vabilo k svečanosti) v proslavo 40letnega vladanja Njega velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I., katero priredi „Slovensko pevsko društvo“ z rodoljubi Krškega okraja v nedeljo dne 2. septembra 1888. leta v Krškem. A. Vspored slavnosti in občnega zbora: 1. Ob 6. in 8. uri zjutraj vsprejem gostov z Zidanega mosta in iz Novega mesta. 2. Ob 9. uri slavnostna sv. maša v vikarijatski cerkvi s petjem. 3. Ob 3/4 na 10 vsprejem gostov s Hrvatskega. 4. Ob 10. uri otvorjenje stalne učilske razstave. 5. Ob 11. uri skupna pevska vaja. 6. Ob 12. uri veliki občni zbor „Slov. pevskega društva“ s sledečim vsprejemom: I. Pozdrav in nagovor predsednika. II. Poročilo tajnika. III. Poročilo blagajnika. IV. Poročilo računskih preglednikov. V. Volitev a) predsednika in odbora, b) računskih preglednikov. VI. Razni nasveti in predlogi. 7. Ob 1. uri popoludne banket na vrtu gosp. Gregoriča. Couvert 1 gld. Udeleženci se naj pri „Slavnostnem odboru“ v Krškem do 31. avgusta 1888 oglasijo. B. Vspored velikega pevskega zbora s sodelovanjem polnoštevilne godbe c. kr. 17. peš-polka fcm. baron pl. Kuhn pod vodstvom kapelnika g. Nemrave na prostoru pred meščansko šolo točno ob 4. uri popoludne: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. Cesarska pesen s spremljevanjem orkestra. 4. A. Foerster: „Pobratimija“, moški zbor. 5. Dr. Gustav Ipavec: a) „Pozdrav“, b) „Lahko noč“, mešana zbor. 6. Dr. Benj. Ipavec: „Na Prešimovem domu“, moški zbor s spremljevanjem orkestra. 7. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešana zbor. 8. Dr. Gust. Ipavec: „Popotna pesen“, moški zbor. 9. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni“, veliki mešana zbor s čveterospevi za bariton in bas in spremljevanjem orkestra. Mej pevske točkami svira c. kr. vojaška godba. C. Po koncertu prosta zabava na vrtu gosp. Gregoriča, s petjem,

godbo, plesom in umetalnim ognjem. Ob 8. uri baklada pred c. kr. okrajno glavarstvo. Ustopnina za osebo 60 kr., za kmete in dijake 20 kr. Peveci, sodelujoči pri pevskih zborih so ustoppine prosti. Slavnostna odbora.

— (Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Gorici) šteje si v čast uljudno vabiti vse brate „Sokole“, rojake in narodna društva k slovesnemu odprtju telovadnega društva „Sokol“ v Gorici dne 2. septembra t. l. Slavnost bode se vršila pri lepem vremenu na Katarinijem vrtu pri slabem pa v gostilni „pri zlati zvezdi“. Spored slavnosti: I. Predpoludne vsprejem došlih „Sokolov“ na kolo dvoru. II. Ob 1. uri banket domačih in zunanjih „Sokolov“. Banketa udeležijo se tudi lahko drugi roljubi „Nesokoli“. Vsak član plača po 1 gld. Kdor želi udeležiti se banketa, blagovoli naj to naznaniti odboru ali pa čuvaju Goriške čitalnice vsaj do predvečera slavnosti. III. Ob 4 1/2 uri zvečer slavnostna beseda s sledečim vsprejemom: 1. „Gorski popotnik“, stopaj, svira orkester. 2. Overtura iz „Nabucco“, svira orkester. 3. Pozdrav staroste. 4. „Sokolska“, poje moški zbor. 5. „Naprej!“ stopaj, svira orkester. 6. „O bitvi“, poje moški zbor. 7. Finale iz „Zadnji Suliški dnevi“, svira orkester. 8. „V pepelnici noči“, deklamuje gospica J. Fabjani. 9. „Zrinjski-Frankopanka“, poje moški zbor s spremljanjem orkestra. 10. „Umetnikov življ“, valček, svira orkester. 11. Slavnostni govor A. Zavrtanika-a. 12. „Hercegovska“, poje moški zbor s spremljevanjem orkestra. 13. Finalni tercet iz „Ernani“, svira orkester. 14. Srečkanje 10 dobitkov; številka stane po 10 kr. 15. „Na boj!“ poje moški zbor s spremljanjem orkestra. IV. Ples na prostem (oziroma v dvorani). Pri besedi in plesu svira Goriški orkester 18 mož. Ustopnina k veselici je za društvenike prosta, nedruštveniki plačajo po 20 kr. Za ples plačajo društveniki po 50 kr., nedruštveniki po 1 gld. Radodarnim doneskom ne stavijo se meje. Prvi ples plešejo sami „Sokoli“ v društveni obleki. Gospodje društveniki naproseni so uljudno, da si omislijo za to (prvo) slavnost društvene obleke, katere izdeluje g. Martin Poberaj na Travniku. Ob enem naj blagovole prinesiti seboj tudi društveno znamenje. Ustop k slavnosti ni dovoljen brez vabila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Senj 27. avgusta. Cesaričinja Štefanija bode dne 4. septembra obiskala Plitvička jezera. Potovala bode čez Senj in Otočac. Tem povodom se bodo višine okoli rečenih jezer razsvetlile.

Peterburg 27. avgusta. Car dospel danes dopoludne v Iljinskoje pri Moskvi.

Hamburg 27. avgusta. Na „Steinwärdenu“ uničil požar več starih lesenih poslopij z mnogim blagom. Šest oseb zgorelo, dve teško ranjeni. Škoda iznaša več milijonov mark.

Gmunden 28. avgusta. Govori se, da pride cesar, tekom tega tedna semkaj obiskat carico in princesinjo Walesko.

Budimpešta 28. avgusta. Napló javlja, da se bodo ogrski domobranci namesto dose-danje brigadne sisteme uvrstili v redne polke.

London 28. avgusta. Zrakoplovec Simonds z dvema spremljevalcema vsled hitrega padca balona ponesrečil. Simonds je kmalu umrl, spremljevalca teško ranjena.

Bratje „Sokoli“!

Dan praznovanja petindvajsetletnice se bliža vedno bolj. Nadejati se nam je mnogo sobratov slovanskih. Naše društvo svetilo se je vedno na zunaj in bili smo kot izvrstni telovadci na glasu. Treba je pokazati tudi sedaj, da zaslužimo to priznanje ter da pokažemo, da se je društvo v teku tega časa razvilo in ne opešalo. Odbor zmatra kot svojo dolžnost, opominjati še jedenkrat vse sobrate, da pridejo redno k prostim vajam, ki so vsak ponedeljek, sredo in soboto v telovadnici II mestne ljudske šole na Cojzovem grabnu. Ne spite, ker gre nam, da rešimo čast svojo! ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—197)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 25. avgusta.

V Trstu:	60,	52,	10,	53,	82.
V Linci:	54,	1,	52,	28,	66.

Umrli so v Ljubljani:

24. avgusta: Ana Palove, poštnega sluga hči, 8 dni, Križevniške ulice št. 8, za žoltico.
 25. avgusta: Zora Sorn, zavarovalnega uradnika hči, 5¹/₂ let, Poljanski nasip št. 26, za jetiko. — Ana Richter, gostija, 60 let, Florjanske ulice št. 31, za jetiko. — Franca Moller, šivilja, 18 let, Kravja dolina št. 1, za jetiko. — Amalija Blaž, paznikova hči, 2¹/₂ let, Kapiteljske ulice št. 13, za davico.
 26. avgusta: Ana Zarnik, gostija, 52 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.

v deželnej bolnici:

23. avgusta: Marija Žabjek, gostija, 83 let, za oslabljenjem.
 25. avgusta: Janez Mislej, delavec, 48 let, za jetiko.
 26. avgusta: Fran Kastelic, posestnik, 40 let, bolnica št. 20, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	736.9 mm.	12.6° C	sl. szh.	megla	0.06 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	24.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736.5 mm.	16.6° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.8°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld.	81.80	—	gld.	81.55
Srebrna renta	—	82.75	—	—	82.50
Zlata renta	—	112.10	—	—	112. —
5% marcna renta	—	97.80	—	—	97.65
Akcije narodne banke	—	87. —	—	—	87.1 —
Kreditne akcije	—	313.60	—	—	312.80
London	—	123.45	—	—	123.35
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	—	9.78 1/2	—	—	9.73
C. kr. cekini	—	5.88	—	—	5.87
Nemške marke	—	60.25	—	—	60.20

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	—	75	—
Ogerska zlata renta 4%	—	102	—	10	—
Ogerska papirna renta 5%	—	91	—	80	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125	—	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100	—	20	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	—	50	—
Rudolfove srečke	10	21	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—	25	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	227	—	25	—

Zahvala.

Vsem onim, ki so vsled nagle nemile smrti naše nepozabljive hčerke, oziroma sestre, gospodične

ANE KAPUS,

spremlili jo k večnemu počitku v Kranji, za darovane vence, slav. slovenskemu bralnemu društvu, gg. trgovskim pomočnikom in drugim, gospodom pevcem za premilo petje, slav. občinstvu za mnogobrojno udeležbo ter za skazano toliko sožaljenje, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Javornik, 28. avgusta 1888.

Žaljuči

stariši in sorodniki.

(570)

Išče se deček,

ki bi se hotel učiti barvarije. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(563—3)

V Zatičini na Dolenjskem tik c. kr. uradov in farne cerkve

dá se v najem krčma

(pripravna za prodajalnico) s potrebnim poslopjem, kegljiščem, kakor tudi zemljiščem od 1. decembra 1888. —

Dá se tudi za desetlet. Več o tem pove lastnik in učitelj **Fran Kovač v Zatičini.**

(569—1)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivače sredstvo proti kurjim ošesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagotovljen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezavi A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.**“

(56—1)

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim pomočjem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

(745—21)

R. DITMAR jeva

c. kr. priv. tovarna za svetilnice

DUNAJ.

R. DITMAR jeva
c. kr. priv.

Dunajska

bliskovna svetilnica 30"

(Patent 1888)

ima kroglasto, blesteče belo plame in prekosi vse druge „bliskovne svetilnice“, „belgijske svetilnice“ i. t. d. s svojo

neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katero so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vseučilišči v Vratislavi in **dr. Rud. Benedikt-a**, docenta na c. kr. tehniški veliki šoli na Dunaji, in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi ravnanje z njo jako preprosto, drži petroleja za deset ur ter je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

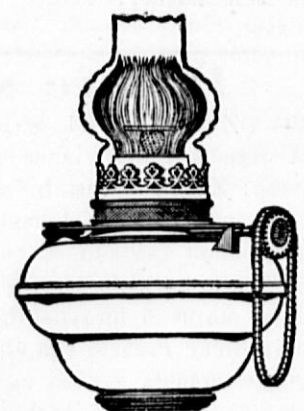
R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

v velikosti: 15" 20" 25" 30" 35" 45"
s svetilno silo: 28, 45, 66, 76, 120, 157 sveč
dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah.

(550—4)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.

Bliskovni svetilec z ustavkom.

R. DITMAR-jeve

bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberi in po izvirnih cenah ima

FRAN KOLLMANN V LJUBLJANI.

(551—4)